

*Sygn. akt V GC 320/15 upr*

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015 roku

**Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy**

w składzie następującym:

**Przewodniczący:** SSR Anna Andrzejewska

**Protokolant:** st. sekr. sądowy Monika Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

**Syndyka masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej w W. ( nr KRS (...))**

przeciwko

**D. C. ( nr NIP (...)), A. C. ( nr NIP (...))**

o wydanie albo zapłatę kwoty 650,00 zł

**orzeka:**

1. nakazuje pozwanym D. C. i A. C. aby solidarnie wydali powodowi Syndykowi masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej w W. w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia jedną beczkę typu (...) o poj. 30 l do piwa i dwie beczki typu (...) o poj. 50 l do piwa albo solidarnie zapłacili mu kwotę 500,00 zł ( pięćset złotych ) z odsetkami ustawowymi od dnia 05.05.2015 roku do dnia zapłaty;
2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza solidarnie od pozwanych D. C. i A. C. na rzecz powoda Syndyka masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej w W. kwotę 174,79 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu, w tym kwotę 138,60 zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Anna Andrzejewska

Sygn. akt V GC 320/15 upr

## UZASADNIENIE

Powód Syndyk Masy Upadłości (...) Spółka Akcyjna w upadłości likwidacyjnej w W. - K. N. wniósł o nakazanie solidarnie pozwanym D. C. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą PUB RESTAURACYJNY (...) s.c D. C. A. C. w W. i A. C. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą 1/ (...) - A. C., 2/ PUB RESTAURACYJNY (...) A. C. wspólnik spółki cywilnej w W. – wspólnikom spółki cywilnej, aby wydali powodowi w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia w niniejszej sprawie dwóch beczek typu K. o pojemności 30 litrów do piwa oraz dwóch beczek typu K. o pojemności 50 litrów do piwa albo zapłacili powodowi solidarnie kwotę 650 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 22 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty. Wniósł też o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwani jako wspólnicy spółki cywilnej pod nazwą (...) s.c kupowali od (...) S.A. (obecnie) w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. towary w postaci napojów alkoholowych (piwo). Spółka dostarczała pozwanym piwo w opakowaniach zwrotnych niefakturowanych, które pozwani obowiązani byli zwracać na wymianę w dniu dostawy lub przy następnych dostawach. W dniu 07.09.2012 roku spółka dostarczyła pozwanym piwo w dwóch beczkach typu K. o pojemności 30 litrów o wartości netto jednej beczki 121,95 złotych (brutto 150,00 złotych) oraz piwo w jednej beczce typu K. o pojemności 50 litrów o wartości netto 142,28 złotych (brutto 175,00 złotych), w dniu 29.09.2012 roku spółka dostarczyła pozwanym piwo w jednej beczce typu K. o pojemności 50 litrów o wartości netto 142,28 złotych (brutto 175,00 złotych). Dodał, że ceny ujęte w fakturach są wartościami netto. Pozwani obowiązani byli zwrócić beczki przy następnych dostawach, czego nie uczynili. Wobec braku zwrotu beczek powód wezwał pozwanych pismem z dnia 30.03.2015 roku do zwrotu opakowań, a następnie pismem z dnia 14.04.2015 roku wezwał pozwanych do zapłaty odszkodowania za niezwrócone opakowania. Pozwani nie odpowiedzieli na powyższe wezwania. Wyjaśnił, że dochodzi równowartości utraconych opakowań i opiera swoje roszczenie na przepisach o ochronie własności, gdyż beczki nie były przedmiotem sprzedaży jako opakowania zwrotne, a obowiązek ich zwrotu obciążał pozwanych bez zbędnej zwłoki.

Pozwani D. C. i A. C. w odpowiedziach na pozew wnieśli o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na ich rzecz od powoda kosztów procesu. Zgodnie podnieśli, że we wcześniejszych dostawach firma (...) otrzymała opakowania w ilości większej niż te, które im zostawiła.

#### **Sąd ustalił i zważył, co następuje:**

W sprawie nie było sporne, że pozwani D. C. i A. C. działając jako wspólnicy spółki cywilnej pod nazwą PUB RESTAURACYJNY (...) z siedzibą w W. – W. zawarli z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę kupna – sprzedaży napojów alkoholowych (piwa). Piwo dostarczane było pozwanym w opakowaniach – między innymi w beczkach typu K. 30-litrowych i 50-litrowych. Sprzedawca wystawiał kupującym faktury VAT, które obejmowały cenę brutto za dostarczone napoje alkoholowe oraz rodzaj, cenę netto i ilość opakowań. Cena netto opakowania typu K. 30-litrowego wynosiła 121,95 złotych, zaś opakowania typu K. 50-litrowego wynosiła 142,28 złotych. Na fakturze odnotowywano odręcznie wpisami ilość opakowań zwróconych i pozostałych do zwrotu. Umowa sprzedaży nie obejmowała bowiem opakowań zwrotnych, ale same napoje alkoholowe. Opakowania – zgodnie z umową stron – podlegały natomiast zwrotowi przy następnej, bądź przy kolejnych dostawach. W zakresie powyższych okoliczności faktycznych (przedstawionych przez powoda i znajdujących potwierdzenie w zapisach przedłożonych przez obie strony faktur VAT) pozwani nie wypowiedzieli się, a zatem fakty te należało uznać za przyznane (art. 230 kpc).

Z przedłożonych przez obie strony faktur VAT wynika, że napoje alkoholowe dostarczane były pozwanym w następujących dniach: 03.08.2012 roku (k. 53), 24.08.2012 roku (k. 57), 28.08.2012 roku (k. 55), 30.08.2012 roku (k. 56), 05.09.2012 roku (k. 28), 07.09.2012 (k. 16, 63), 10.09.2012 roku (k. 52), 17.09.2012 (k. 29), 21.09.2012 roku (k. 30), 25.09.2012 roku (k. 31, 58), 27.09.2012 roku (k. 59, 32), 29.09.2012 roku (k. 17), 04.10.2012 roku (k. 61), 08.10.2012 roku (k. 33, 62), 10.10.2012 roku (k. 60). W powyższym okresie pozwani związani zatem byli z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. przedmiotową umową kupna- sprzedaży. Analiza zapisów powyższych faktur wskazuje, że opakowania nie były każdorazowo zwracane przy kolejnej (najbliższej) dostawie, ale ilość dostarczonych i zwróconych opakowań była każdorazowo przez strony umowy odnotowywana przy każdej dostawie. Zdarzało się, że pozwani nie zwracali żadnych opakowań (np. k. 16), ale zdarzało się też, że zwracali ich więcej niż otrzymali przy danej dostawie (np. k.28).

Postanowieniem z dnia 21.03.2013 roku w sprawie V GU 6/13 Sąd Rejonowy w Ostrołęce ogłosił upadłość (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. obejmującą likwidację majątku upadłej, wyznaczając syndyka w osobie K. N. (KRS powoda – k. 12).

Powód roszczenie swoje wywodził z dwóch dostaw zrealizowanych w dniach 07.09.2012 roku (k. 16) i 29.09.2012 roku (k. 17) potwierdzonych fakturami odpowiednio numer: FS- (...)/(...) i FS- (...)/(...). Z zapisów tych faktur wynika, że do zwrotu pozostały pozwanym dwie beczki typu K. o pojemności 30 litrów (obie na podstawie faktury z 07.09.2012

roku) i dwie beczki typu K. o pojemności 50 litrów (jedna na podstawie faktury z dnia 07.09.2012 roku i jednak na podstawie faktury z 29.09.2012 roku).

Wobec tak określonego przedmiotu żądania i twierdzenia pozwanych, że zwrócili więcej opakowań niż sami otrzymali, spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy pozwani zwrócili powodowi cztery opakowania typu K., w tym dwa opakowania o pojemności 30 litrów i dwa opakowania o pojemności 50 litrów. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na pozwanych, na których spoczywał obowiązek udowodnienia podstaw faktycznych przyjętej linii obrony (art. 6 kc). W tym celu pozwani przedłożyli szereg faktur VAT (k. 40-45), które ich zdaniem wykazują wywiązanie się z zobowiązania zwrotu opakowań objętych przedmiotem pozwu.

Jednocześnie strona powodowa przedkładając kolejne faktury VAT (k. 52-63) podniosła, że przedstawione przez pozwanych faktury VAT, z których wynika dodatnie saldo zwróconych opakowań po napojach, zostały skompensowane z innymi fakturami VAT wystawionymi na rzecz pozwanych, a z których wynikało ujemne saldo zwrotu wymienionych wyżej opakowań. W tym zakresie wskazała, że: a) faktura VAT nr (...) (-1 beczka typu K. 30 litrów - k. 59, 32) skompensowana została z fakturą VAT nr (...) (+ 2 beczki typu K. 30 litrów i - 1 beczka typu K. 50 litrów - k. 52); b) faktura VAT nr (...) (+ 1 beczka typu K. 30 litrów i + 2 beczki typu K. 50 litrów - k. 28) skompensowana została z fakturami VAT nr: FS- (...) / (...) (- 1 beczka typu K. 30 litrów i -1 beczka typu K. 50 litrów - k. 53), FS- (...) / (...) (0 beczek typu K. 30 litrów i 0 beczek typu K. 50 litrów - k. 55), FS- (...) / (...) (0 beczek typu K. 30 litrów i -1 beczka typu K. 50 litrów - k. 56), FS- (...) / (...) (-1 beczka typu K. 30 litrów i -1 beczka typu K. 50 litrów - k. 57); c) faktura VAT nr (...) (0 beczek typu K. 30 litrów i + 1 beczka typu K. 50 litrów - k. 33, 62) skompensowana została z fakturą VAT nr (...) (0 beczek typu K. 30 litrów i - 1 beczka typu K. 50 litrów - k. 31, 58); d) faktura VAT nr (...) (0 beczek typu K. 30 litrów i - 1 beczka typu K. 50 litrów - k. 31, 58) skompensowana została z fakturami VAT nr: (...) / (...) (-1 beczka typu K. 30 litrów - k. 59, 32), FS- (...) / (...) (0 beczek typu K. 30 litrów i -1 beczka typu K. 50 litrów - k. 60), nr FS- (...) / (...) (+ 2 beczki typu K. 30 litrów i - 1 beczka typu K. 50 litrów - k. 52), FS- (...) / (...) (0 beczek typu K. 30 litrów i 0 beczek typu K. 50 litrów - k. 61), FS- (...) / (...) (0 beczek typu K. 30 litrów i + 1 beczka typu K. 50 litrów - k. 33, 62), FS- (...) / (...) (- 2 beczki typu K. 30 litrów i - 1 beczka typu K. 50 litrów - k. 16,63); e) faktura VAT nr (...) (-1 beczka typu K. 30 litrów i + 1 beczka typu K. 50 litrów - k. 30) skompensowana została z fakturą VAT nr (...) (+ 2 beczki typu K. 30 litrów i - 1 beczka typu K. 50 litrów - k. 52); f) faktura VAT nr (...) (-0 beczka typu K. 30 litrów i 0 beczek typu K. 50 litrów - k. 29) skompensowana została z fakturą VAT nr (...) (+ 2 beczki typu K. 30 litrów i - 1 beczka typu K. 50 litrów - k. 52)

Z powyższego twierdzenia powoda wynika, że na skutek kompensacji opisanej wyżej przez powoda za literą a) pozwani mieli po swojej stronie nadwyżkę 1 beczki typu K. 30 litrów i do zwrotu 1 beczkę typu K. 50 litrów. W wyniku kompensacji wskazanej za literą b) pozwani mieli do zwrotu 1 beczkę typu K. 30 litrów i 1 beczkę typu K. 50 litrów. W wyniku kompensacji wskazanej za literą c) pozwani nie mieli ani nadwyżki, ani do zwrotu żadnych beczek typu K. 30 litrów czy beczek typu K. 50 litrów. Kompensacją wskazaną za literą d) objęta została faktura (...) / (...) i FS- (...) / (...), które podlegały już kompensacji w zestawieniu objętym literą c), faktura (...) / (...) i FS- (...) / (...), które podlegały już kompensacji w zestawieniu objętym literą a). Kompensacją wskazaną za literą e) objęta została faktura (...) / (...) która podlegała już kompensacji w zestawieniu objętym literą a) i d). Natomiast kompensacją wskazaną za literą f) ponownie objęta została faktura (...) / (...) która podlegała już kompensacji w zestawieniu objętym literą a) , d) i e). Powyższe wskazuje, że przedstawiony przez stronę powodową sposób kompensowania poszczególnych faktur nie jest wiarygodny, gdyż kilkakrotnie zalicza te same faktury na poczet innych – przy czym zaliczenie to nie znajduje potwierdzenia przy zastosowaniu matematycznych wyliczeń. W tych okolicznościach, mając na uwadze wskazany przez powoda i niezaprzeczony przez pozwanych ustalony w umowie sposób rozliczania się z dostarczonych opakowań (przy najbliższej dostawie) Sąd - stosując zasady chronologii poszczególnych dostaw wynikające z zapisów faktur złożonych przez obie strony jako materiał dowodowy wywnioskował, że według stanu na dzień 07.09.2012 roku pozwani mieli do zwrotu trzy beczki o pojemności 30 litrów i dwie beczki o pojemności 50 litrów , zaś według stanu na dzień 20.09.2012 roku nadal do zwrotu pozostawało im łącznie pięć beczek o pojemności 30 litrów i cztery beczki o pojemności 50 litrów.

Według stanu na dzień 07.09.2012 roku pozwani mieli zatem do zwrotu trzy beczki typu K. 30 litrów, jednak w dniu 10.09.2012 roku zwrócili dwie beczki (k. 52). Potem jeszcze dwie beczki tego typu zostały dostarczone pozwanym

(faktura z 21.09.2012 roku - k. 30, faktura z 27.09.2012 roku – k. 59) i żadna z nich nie została zwrócona. Niemniej z faktury z dnia 07.09.2012 roku tylko jedna beczka tego typu nadal pozostawała pozwanym do zwrotu. Jeśli zaś chodzi o beczki typu K. 50 litrów, to pozwani nie wykazali, że zwrócili beczkę wydaną im w dniu 07.09.2012 roku, gdyż w tej dacie mieli do zwrotu dwie beczki tego typu (k. 53, 57, 55, 56, 28, 16, 63), 10.09.2012 roku – trzy beczki (k. 52) z czego do 29.09.2012 roku zwrócili tylko jedną (k. 30).

W konsekwencji uznać należy, że pozwani nie udowodnili, że dokonali zwrotu wszystkich beczek typu K. wyszczególnionych w fakturach z 07.09.2012 roku i z 29.09.2012 roku, opisanych w pozwie. Mając na uwadze przedmiot żądania pozwu w którym powód domaga się wydania dwóch beczek typu K. 30 litrów i dwóch beczek typu K. 50 litrów albo zapłaty ich równowartości, stwierdzić należy, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pozwani nie dokonali zwrotu 1 beczki typu K. 30 litrów i dwóch beczek typu K. 50 litrów.

W tym miejscu podkreślić należy, że przedmiotem zainteresowania Sądu są tylko okoliczności w oparciu o które konstruowane jest roszczenie. Kontrykcyjny charakter procesu wyklucza przy tym, w szczególności w sprawach z udziałem profesjonalnych pełnomocników, możliwość ingerencji Sądu w określoną przez strony płaszczyznę faktyczną sporu. Zgodnie art. 321 § 1 kpc sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie.

Nie budzi wątpliwości, że sąd dokonuje oceny żądania w oparciu o materiał dowodowy przedstawiony przez stronę powodową, co do faktów wskazanych w pozwie. Wedle bowiem art. 187 § 1 ust. 1 i 2 kpc pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać: dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu sporu, przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie. Z normy powyższej wynika, że niezbędną treścią powództwa jest dokładnie określone żądanie (petitum). Z uwagi na treść stosunków obligacyjnych możliwe jest alternatywne sformułowanie żądania pozwu, jeżeli wierzyciel wie, że dłużnik jest zobowiązany w ten sposób, że wykonanie zobowiązania może nastąpić przez spełnienie jednego z kilku świadczeń (zobowiązanie przemienne), a wybór świadczenia należy do dłużnika (art. 365 kc). Wówczas w wyroku sąd zasądzi oba świadczenia, ale egzekwowane będzie tylko jedno z nich (art. 798 kpc).

Taka sytuacja zaistniała w okolicznościach niniejszej sprawy. Powód wystąpił bowiem przeciwko pozwanym z roszczeniem alternatywnym domagając się nakazania wydania mu przez pozwanych łącznie czterech beczek typu K., w tym dwóch o pojemności 30 litrów i dwóch o pojemności 50 litrów, stanowiących jego własność i znajdujących się w posiadaniu pozwanych lub alternatywnie zasądzenia od pozwanych solidarnie kwoty 650,00 złotych stanowiącej równowartość tych rzeczy z ustawowymi odsetkami od dnia 22 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty i kosztów procesu.

Bezspornie żądanie powoda znajduje swoje źródło w umowie sprzedaży napojów alkoholowych zawartej pomiędzy (...) S.A. a pozwanymi – współnikami spółki cywilnej (art. 535 kc), przy czym – jak wykazano wyżej – cena nie obejmowała opakowań opisanych w pozwie, a zatem opakowania te nie stały się własnością pozwanych.

W świetle twierdzeń pozwu i przytoczonych okoliczności faktycznych stwierdzić należało, że powód wystąpił z roszczeniem windykacyjnym, którego materialnoprawną podstawę stanowi art. 222 § 1 kc. Treścią przewidzianego w art. 222 § 1 kc roszczenia windykacyjnego jest przyznane właścicielowi żądanie wydania oznaczonej rzeczy przez osobę, która włada jego rzeczą. Służy przywróceniu właścicielowi władztwa nad rzeczą, a więc ochronie jednego z podstawowych atrybutów prawa własności. Dlatego obrazowo określa się je jako roszczenie nieposiadającego właściciela przeciwko posiadającemu nie właścicielowi.

Zdaniem Sądu zostały spełnione przesłanki z art. 222 § 1 kc uzasadniające roszczenie powoda o wydanie łącznie trzech beczek typu K. (w tym jednej 30 litrów i dwóch 50 litrów), gdyż powód wykazał zgodnie z art. 6 kc i art. 232 kpc, że jest właścicielem wymienionych ruchomości, których żąda wydania, jak również, że pozwani nimi faktycznie władają. Jednocześnie pozwani nie wykazali, że przysługuje im skuteczny względem powoda tytuł prawny do władania tymi ruchomościami.

Roszczenie powoda w świetle art. 222 § 1 kc zasługiwało zatem na uwzględnienie w opisanym wyżej zakresie. Powództwo zasługiwało na uwzględnienie także w zakresie ewentualnego zwrotu wartości opisanych wyżej ruchomości. Nie budziły przy tym wątpliwości niezakwestionowane przez pozwanych wysokości kwot wskazanych w fakturach Vat opisanych w pozwie stanowiące równowartość opakowań typu K. 30 litrów i 50 litrów, ani, że wartości te stanowią ceny netto. Zasądzona alternatywnie kwota pieniężna stanowi sumę wartości opakowań, do zwrotu których zobowiązani zostali pozwani.

Powód wezwał pozwanych do zapłaty w terminie siedmiu dni od daty otrzymania wezwania przedkładając dowód nadania wezwania z dnia 14.04.2015 roku (k. 20). Powód nie wykazał jednak w jakiej dacie pozwani otrzymali wezwanie do zapłaty równowartości opakowań. Wezwanie złożone zostało w placówce operatora pocztowego w dniu 14.04.2015 roku, a zatem uwzględniając konieczność doręczenia przesyłki pozwany (z uwzględnieniem jej ewentualnego awizowania) najwcześniejszy racjonalny termin doręczenia musi wynosić co najmniej dwa tygodnie (28.04.2015) doliczając tygodniowy termin określony pozwany do zapłaty – najwcześniejszy termin wymagalności roszczenia pieniężnego ustalić należy na 05.05.2015 roku. O odsetkach orzeczono zatem z uwzględnieniem powyższego na mocy art. 481 § 1 kc.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie 1 wyroku na mocy art. 222 § 1 kc i art. 365 kc. Natomiast żądanie dalej idące podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie 2 wyroku.

Z kwoty 650,00 złotych, stanowiącej wartość przedmiotu sporu (art. 19 kpc), zasądzona została kwota 500,00 złotych, stanowiąca 77% wartości przedmiotu sporu. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu (art. 100 kpc), strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu, w jakim przeegrały sprawę, a zatem powód w 23%, a pozwani w 77%. Koszty procesu wyniosły 227,00 złotych, w tym po stronie powoda w kwocie 227,00 złotych (opłata od pozwu w wysokości 30 złotych, wynagrodzenie radcy prawnego z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 197 złotych,), a po stronie pozwanych w kwocie 0 złotych. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego stron została ustalona na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 roku, poz. 490). Powoda, zgodnie z podaną zasadą, powinny obciążać koszty w kwocie 52,21 złotych (227x 23%), zaś pozwanych - w kwocie 174,79 złotych (227x 77%), skoro jednak faktycznie powód poniósł koszty w kwocie 227,00 zł, to Sąd zasądził na jego rzecz od pozwanych solidarnie kwotę 174,79 zł na podstawie art. 100 kpc, stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu.